

Borda Réka

A hitetlenség megkísértése

Mint véletlen gyilkos a halottjához,
úgy félek hozzád érni. A köldököd a pulóver
alatt sandán néz rám azzal a barna színű,
rácós szembogarával. Most kéne nyelvünkkel
egymás járataiba nyúlnunk. Az a szép
szüzesség leszakadt rólunk rég,
elvetéltük és kimostuk lábaink közül.
Mégis félek levetkőzni a családneved,
mintha keresztkérdéssé válnék,
mialatt te annyit szólítanád istent,
hogy elhinné, létezik.

Közös déd

Hatvan évvel ezelőtt éltek a dédszüleid,
csirkét pucoltak és öblöset káromkodtak,
ha megint teherbe esett a nagyanyád.

Kifüstöltek magukból, mint darazsat a tető alól,
és nem építhetsz gyereket belém,
mert akkor felkáromkodna a gémes kútból dédapám.